

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Рев 13740/2022
24.11.2022. године
Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Марине Милановић, председника већа, Јелице Бојанић Керкез, Весне Станковић, Катарине Манојловић Андрић и Гордане Џакула, чланова већа, у парници тужиоца АА из ..., кога заступа Душан Станић, адвокат из ..., против тужене Републике Србије, чији је законски заступник Државно правобранилаштво из Београда, ради накнаде штете, одлучујући о ревизији тужене изјављеној против пресуде Апелационог суда у Београду Гж 1656/20 од 13.01.2022. године, у седници већа одржаној дана 24.11.2022. године, донео је

РЕШЕЊЕ

НЕ ДОЗВОЉАВА СЕ одлучивање о ревизији тужене изјављеној против пресуде Апелационог суда у Београду Гж 1656/20 од 13.01.2022. године, као изузетно дозвољеној.

ОДБАЦУЈЕ СЕ као недозвољена ревизија тужене изјављена против пресуде Апелационог суда у Београду Гж 1656/20 од 13.01.2022. године.

ОДБИЈА СЕ као неоснован захтев тужене за накнаду трошкова ревизијског поступка.

Образложење

Пресудом Првог основног суда у Београду П 20884/18 од 21.10.2019. године, првим ставом изреке, обавезана је тужена да солидарно са туженим ББ из ... тужиоцу накнади нематеријалну штету у износу од 190.000,00 динара, и то 70.000,00 динара за претрпљене физичке болове, 70.000,00 динара за претрпљени страх и 50.000,00 динара за претрпљене душевне болове услед повреде части, угледа, слободе и права личности, све са законском затезном каматом од 21.10.2019. године до исплате. Другим ставом изреке одбијен је као неоснован тужбени захтев у делу потраживања законске затезне камате на износе досуђене првим ставом изреке за период од 05.12.2016. године до 21.10.2019. године. Трећим ставом изреке обавезана је тужена да солидарно са туженим ББ тужиоцу надокнади трошкове парничног поступка у износу од 102.500,00 динара са законском затезном каматом од извршности до исплате.

Пресудом Апелационог суда у Београду Гж 1656/20 од 13.01.2022. године, првим ставом изреке, одбијене су као неосноване жалбе тужиоца и тужене и потврђена пресуда Првог основног суда у Београду П 20884/18 од 21.10.2019. године, у првом и другом ставу изреке. Другим ставом изреке одбачена је као недозвољена жалба тужиоца изјављена против првог става изреке пресуде Првог основног суда у Београду П 20884/18 од 21.10.2019. године. Трећим ставом изреке укинута је решење о

трошковима парничног поступка садржано у трећем ставу изреке пресуде Првог основног суда у Београду П 20884/18 од 21.10.2019. године у односу на туженог ББ из ... . Четвртим ставом изреке преиначено је решење о трошковима садржано у трећем ставу изреке пресуде Првог основног суда у Београду П 20884/18 од 21.10.2019. године у односу на тужену Републику Србију тако што је тужена обавезана да тужиоцу солидарно са туженим ББ из ... трошкове парничног поступка исплати у износу од 84.500,00 динара и да сама тужена по истом основу исплати још 19.500,00 динара, све са законском затезном каматом од извршности до исплате. Петим ставом изреке одбијен је као неоснован захтев тужиоца за накнаду трошкова другостепеног поступка.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену тужена је благовремено изјавила ревизију због погрешне примене материјалног права, са предлогом да се сходно члану 404. ЗПП, ради уједначавања судске праксе, иста размотри као изузетно дозвољена.

Одлучујући о дозвољености ревизије сходно члану 404. став 2. ЗПП („Службени гласник РС“ број 72/11..18/20), Врховни касациони суд је оценио да нису испуњени услови за одлучивање о ревизији као изузетно дозвољеној у смислу члана 404. став 1. ЗПП, јер побијана пресуда не одступа од праксе овог суда изражене кроз донете одлуке. Такође нема основа ни за оцену њене основаности ради разматрања правних питања од општег интереса или правних питања у интересу равноправности грађана, јер није потребно ново тумачење права, сагласно чему је одлучено као у првом ставу изреке.

Испитујући дозвољеност ревизије у смислу члана 410. став 2. тачка 5. у вези са чланом 403. став 3. ЗПП, Врховни касациони суд је оценио да ревизија није дозвољена. Чланом 410. став 2. тачка 5. ЗПП прописано је да ревизија није дозвољена ако је изјављена против пресуде против које се по закону не може поднети (члан 403. став 1. и 3.), осим из члана 404. овог закона.

Чланом 403. став 3. у вези са ставом 1. ЗПП прописано је да против правоснажне пресуде донете у другом степену ревизија није дозвољена у имовинскоправним споровима ако вредност предмета спора побијаног дела не прелази динарску противвредност од 40.000 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе.

Тужба је поднета дана 28.05.2013. године, а ревизијом побијани део је 190.000,00 динара. Како наведени износ не прелази динарску противвредност од 40.000 евра, то сагласно цитираним одредбама Закона о парничном поступку ревизија није дозвољена, из ког разлога је одлучено као у другом ставу изреке.

Имајући у виду одлуке садржане у првом и другом ставу изрке овог решења, сходно члану 165. став 1. ЗПП, трећим ставом изреке одбијен је као неоснован захтев тужене за накнаду трошкова ревизијског поступка.

**Председник већа-судија
Марина Милановић, с.р.**

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић